

770.

U s t a w a

z dnia 17 grudnia 1921 r.

zmieniająca przepisy tymczasowe o kosztach sądowych.

Art. 1. Przepisy tymczasowe o kosztach sądowych (Dz. Urz. Dep. Spr. № 1 z 1917 r., poz. 7), zmienione przez ustawę z dnia 17 marca 1921 r. (Dz. U. R. P. № 32 poz. 194), ulegają zmianie i uzupełnieniu w niżej wyszczególnionych artykułach i otrzymują brzmienie i numerację następującą:

Art. 8. Wpis stosunkowy główny w ilości, odpowiadającej połowie wpisu, określonego w art. 7 i 10 niniejszej ustawy, pobierany będzie od podań o nadanie aktom klauzuli egzekucyjnej (art. 161^b i 365^a u. p. c.) od postępowania wykonawczego, od podań o nadanie klauzuli egzekucyjnej lub unieważnienie wyroku sądu polubownego, od wniosku petenta o unieważnienie tytułu, przewidzianego w art. 7 ustawy z dnia 26 lipca 1919 r. o utraconych tytułach na okaziciela (Dz. U. R. P. № 67, poz. 406), licząc od wartości nominalnej utraconych tytułów.

Art. 10. Jeżeli wartość powództwa lub jego części w chwili wytoczenia nie da się ściśle określić, lub wogóle oszacowaniu na pieniądze nie ulega, wpis główny od nieokreślonej części powództwa oznaczy początkowo przewodniczący sądu w ilości od 50 do 2000 mk. w sądach pokoju i od 120 do 120.000 mk. w sądach okręgowych. O oznaczeniu ilości przypadającego do uiszczenia wpisu sąd zawiadomi powoda, któremu służyć będzie prawo odwołania się do kompletu sądzącego w terminie 7-dniowym. Ostateczna suma przypadających od stron wpisów określona będzie przez sąd przy wydaniu decyzji lub wyroku, przytem zaliczone będą pierwiastkowo uiszczone wpisy.

Art. 13. Suma wpisu głównego lub dodatkowego w żadnym wypadku nie może wynosić mniej aniżeli 50 mk. w sądach pokoju, a 120 mk. w sądach okręgowych. Od skarg zaś o uchylenie wyroków suma wpisu głównego lub dodatkowego nie może wynosić mniej niż 600 mk. w sprawach, ulegających właściwości sądów pokoju, i 1200 mk. w sprawach, ulegających właściwości sądów okręgowych.

Art. 15. Wpis stały pobierany będzie:

- 1) w ilości 2000 marek:
 - od działów, prowadzonych w drodze incydentalnej;
 - od zatwierdzenia testamentów (art. 1050 i nast. I cz. X tom ros. Zb. Pr.);
 - od zatwierdzenia praw do spadku (art. 1403 u. p. c., art. 1239 i nast. I cz. X tom ros. Zb. Pr.);
 - od przyznania prawa własności na zasadzie przedawnienia (art. 533 I cz. X tom ros. Zb. Pr.);
 - od wykupu majątków rodowych (art. 1346 i nast. I cz. X tom ros. Zb. Pr., art. 1438 u. p. c.);
 - od podań o zatwierdzenie lub unieważnienie licytacji nieruchomości;
- 2) w ilości 300 marek:
 - od każdego podania, rozpoczynającego postępowanie sądowe, nie podlegającego opłacie wpisu stosunkowego lub opłacie wpisu

stałego w ilości wyższej, w sprawach, należących do właściwości sądów okręgowych;
od rozciągnięcia nadzoru celem uniknięcia upadłości;
od podań, wymienionych w art. 1 i 12 ustawy z dnia 26 lipca 1919 r. o utraconych tytułach na okaziciela (Dz. U. R. P. № 67, poz. 406) i
od sprzeciwów osób trzecich, przewidzianych w art. 15 tejże ustawy;

3) w ilości 200 marek:

od każdego podania, rozpoczynającego postępowanie sądowe, nie podlegającego opłacie wpisu stosunkowego lub opłacie wpisu stałego w ilości wyższej, w sprawach, należących do właściwości sądów pokoju.

Skargi członków rad rodzinnych na decyzję tych rad wolne będą od opłaty.

Art. 16. Wpis stały w tej samej ilości (2.000, 300 i 200 mk.) pobierany będzie od skarg incydentalnych w przedmiotach, wymienionych w poprzednim (15) artykule, a od skarg o uchylenie wyroków w tychże przedmiotach wpis wynosić będzie najmniej 600 mk.

Art. 20. Od wszelkich podań, wnoszonych do sądów wszystkich instancji, tudzież do urzędników sądowych, oprócz podań, podlegających opłacie wpisu stosunkowego lub stałego, pobierana będzie opłata:

- a) w sprawach, podlegających właściwości sądów pokoju — w ilości 50 marek;
- b) w sprawach, podlegających właściwości sądów okręgowych — 100 marek.

Art. 20¹. Od każdego wezwania sądowego, dokonanego na żądanie stron zarówno w sądach pokoju, jak i w sądach wyższych, z wyjątkiem wypadku, wskazanego w art. 307 i 308 u. p. c., oraz wypadku, kiedy strona rzekła się doręczenia sobie wezwania, pobierana będzie opłata na rzecz Skarbu w wysokości, równającej się każdorazowej opłacie pocztowej za list polecony najniższej wagi, jak obecnie 25 mk. Rozporządzenie określi sposób użycia sum, uzyskanych z tych opłat.

Art. 21. Od wszelkiego rodzaju dokumentów, wydawanych stronom na ich żądanie przez sądy i urzędników sądowych (prócz notariuszów), tytułów wykonawczych, kopji, zaświadczeń i t. p. pobierana będzie opłata kancelaryjna: w sprawach, podlegających właściwości sądów pokoju, po 30 mk., a w sprawach, podlegających właściwości sądów okręgowych, po 60 mk. od każdej strony arkusza, licząc każde 25 wierszy za stronę. Każda rozpoczęta strona liczy się za całą. Od tytułów wykonawczych opłata powyższa liczy się najmniej, jak za cały arkusz.

Art. 25. Wynagrodzenie świadków za oderwanie ich od zajęć wyznaczone będzie według zasad, wskazanych w art. 407 i 408 u. p. c. w ilości od 50 do 500 mk. za każdą dobę.

Art. 26. Duchowni wszelkich wyznań, wzywani przez sąd w celu odebrania przysięgi, niezależnie od tego, czy przysięga doszła, czy nie doszła do skutku, otrzymują za stawiennictwo wynagrodzenie w wysokości według uznania sądu, nie może jednak ono przewyższać 300 marek.

Art. 36. Od treści, projektowanych do wykazu hipotecznego, których wartość pieniężna nie da się oznaczyć, jak również od treści, dotyczących ostrzeżeń i wykreśleń, pobierana będzie opłata stała w ilości 100 marek.

Art. 40. Opłata hipoteczna od skarg apelacyjnych na decyzje wydziałów hipotecznych przy sądach pokoju wynosić będzie 200 mk. przy sądach zaś okręgowych—400 mk., a od skarg o uchylenie wyroków: w pierwszym wypadku—600 mk., a w drugim—1200 marek.

Art. 55. Wpis stały pobierany będzie:

- a) w ilości 500 mk.:
od podań wierzycieli o ogłoszeniu upadłości,
od opozycji wierzycieli przeciw wyrokowi, ogłaszającemu upadłość,
od wszelkich skarg, zakładanych przez wierzycieli do wyższych instancji;
- b) w ilości 2000 mk.:
od żądania przywrócenia do czci kupieckiej (art. 604 kod. handl.).

Art. 67. W sprawach z prywatnego oskarżenia, w razie wyroku uniewinniającego, opłatę sądową w ilości 100—2000 mk. w pierwszej instancji obowiązany będzie uiścić oskarżyciel prywatny. W tym wypadku mają również zastosowanie art. 65 i 66.

Art. 69¹. Za odpisy wyroków, protokołów i t. p., wydawane powodom cywilnym i oskarżycielom prywatnym, winny być uiszczone opłaty kancelaryjne, przewidziane w art. 21.

Art. 2. Wskazaną w art. 5 dekretu z dnia 8 lutego 1919 r. w przedmiocie przepisów tymczasowych o obrońcach sądowych i obrońcach przy sądach pokoju (Dz. P. P. P. № 15 poz. 205) opłatę za świadectwo do bronienia spraw cudzych podwyższa się do 10000 mk., względnie do 5000 mk. od każdego świadectwa corocznie.

Art. 3. Art. 15 ustawy z d. 26 lipca 1919 r. o utraconych tytułach na okaziciela (Dz. U. R. P. № 67, poz. 406) otrzymuje następujące brzmienie:
„Koszty postępowania w sprawie ponosi strona interesowana”.

Art. 4. Przewidziane w art. 6 i 70 dekretu z d. 7 lutego 1919 r. o rejestrze handlowym (Dz. P. P. P. № 14, poz. 164) grzywny podwyższa się pięćdziesięciokrotnie.

Art. 5. Przewidziane w art. 383 Kod. Cyw. Polsk. grzywny za nieusprawiedliwione niestawiennictwo na posiedzenie rady familijnej określa się w wysokości od 100 do 5000 mk.

Art. 6. Ustawa niniejsza otrzymuje moc obowiązującą w b. zaborze rosyjskim od d. 1 stycznia 1922 r. Wykonanie jej powierza się Ministrowi Sprawiedliwości w porozumieniu z Ministrem Skarbu.

Marszałek:

Trampczyński

Prezydent Ministrów

A. Ponikowski

Minister Sprawiedliwości:

Sobolewski

Minister Skarbu:

Michalski